

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716010073
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7716010073.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.4.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

JY., bez pracovného pomeru,

vzhľadom na právoplatne uznanú vinu z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/Tr. zák. rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3T/22/2016 - 477 zo dňa 19.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/83/2016 zo dňa 3.11.2016,

s a o d s u d z u j e

Podľa § 279 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. e/, m/ Tr. zák. s prihliadnutím k ust. § 327 ods. 2 Tr. por. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.2.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Michalovciach obžalobu na Q. pre prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3T/22/2016-477 zo dňa 19.5.2016 boli obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania vyššie uvedenej trestnej činnosti, za čo boli odsúdení k diferencovaným trestom a to obžalovaný Q. k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a trestu prepadnutia veci a to mobilného telefónu so SIM kartou, obžalovaný V. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a Jozef Genco k ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol Obžalovanému Q.i uložený peňažný trest vo výmere 8190,-€ a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7To/83/2016-516 zo dňa 3.11.2016 bol uvedený rozsudok zrušený vo výroku o trestoch ohľadne obžalovaného Q. inak rozsudok zostal nezmenený.

V rámci doplnenia dokazovania pri rozhodovaní o treste u obžalovaného Q., keďže vina u obžalovaného zostala nedotknutá, súd v zmysle vyššie uvedeného uznesenia Krajského súdu v Košiciach dopyčul obžalovaného k jeho majetkovým pomerom kde tento uviedol, že nemá žiaden príjem a žije z manželkinho dôchodku ktorý poberá vo výške cca 400,-€. Poprel, aby vlastnil nejaké vozidlá zn. Mercedes, ktoré vo výpovedi spomenul spoluobžalovaný Q. Dodal, že pri predchádzajúcom odsúdení uložený peňažný trest zaplatil z peňazí, ktoré si požičal od svojho zaťa o čom má aj doklad spísaný u notára. Na záver dodal, že v rámci záverečnej reči jeho obhajca síce požiadala o uloženie peňažného trestu, no tento by zaplatil z peňazí, ktoré by si požičal od svojich známych.

Zároveň súd oboznámil správy OR PZ, ODI Michalovce, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Michalovce, Okresného úradu Sobrance, katastrálny odbor, správu obce LZ. a potvrdenie o majetkových a zárobkových pomeroch obžalovaného. Zo správy Okresného riaditeľstva policajného zboru, okresného dopravného inšpektorátu Michalovce súd zistil, že obžalovaný je vlastníkom motorových vozidiel a to traktora D. a osobného motorového vozidla V. kde na oboch sú evidované blokácie exekútorov JUDR. Sokola a JUDr. Jakubčáka. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Michalovce je zrejmé, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi ani iných príspevkov vyplácaných týmto úradom. Zo správy Okresného úradu Sobrance, katastrálny odbor je zrejmé, že obžalovaný je vlastníkom nehnuteľností - ornej pôdy, zapísanej na LV č. 903, v katastri A.1 o výmere 530575 m² v podiele 2/438. Zo správy obce R. je zrejmé, že v obci obžalovaný nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Napokon z potvrdenia o majetkových a zárobkových pomeroch obžalovaného je zrejmé, že tento nemá finančný príjem a je vedený ako uchádzač o zamestnanie od 28.2.2014, pričom nepoberá žiadnu dávku hmotného zabezpečenia.

Zároveň súd v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/73/2017-561 o dňa 19.10.2017 vykonal predbežné šetrenie k možnosti uloženia trestu domáceho väzenia v zmysle § 53 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. zák., kde zistil, že u obžalovaného Q. nie sú splnené podmienky pre uloženie takéhoto druhu trestu. Zo správy mediačnej a probačnej úradníčky zo dňa 16.1.2018 súd zistil, že v rámci miestneho šetrenia bolo vykonané meranie intenzity GSM signálu využívaného pri výkone kontroly domáceho väzenia pracovníkom spoločnosti ICZ Slovakia a.s., ktorý konštatoval výpadky signálu so záverom nemonitorovať technickým zariadením. Zároveň mediačná a probačná úradníčka poukázala na zdravotné problémy obžalovaného JY., ktorý sa lieči na tkz. diabetickú nohu, kde monitorovacie zariadenie - náramok sa upína priamo na pokožku nohy a môže teda spôsobiť obžalovanému prípadné zdravotné komplikácie, ktoré odporúča citlivo zväžiť.

Pri doplnení dokazovania v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/61/2018-621 o dňa 27.9.2018 súd vypočul svedka V. technika, ktorý vykonal technické šetrenie k možnému monitorovaniu obžalovaného v súvislosti s uložením trestu domáceho väzenia, kde tento uviedol, že v mieste trvalého bydliska obžalovaného je signál GSM značne nestabilný a slabý a tak nie je možné monitorovať osobu a v reálnom čase zistiť čo robí a kde je, preto monitorovanie osoby neodporučil. Vo vzťahu k systému ZUPKO svedok uviedol, že tento systém využíva sieť GSM 2G, ktorá je dostupná na celom území SR, kde monitorovaná osoba má pri sebe mobilný telefón, ktorý je povinná nosiť vždy pri sebe a na jeho základe je určovaná jeho GPS poloha. Zároveň má táto osoba aj náramok, ktorý komunikuje s uvedeným telefónom a v prípade, ak si daná osoba zabudne telefón je to hlásené ako bezpečnostný incident. Ak je monitorovaná osoba v byte alebo dome, nie je možné zistiť je GPS polohu, kde je možné iba vychádzať iba z predpokladu, že ak nie je zameraná je GPS poloha, a zariadenie je v pokoji, táto osoba sa stále nachádza na poslednej udanej GPS polohe, teda doma. Náramok sa v prípade zdravotných problémov monitorovanej osoby môže nasadiť aj na ruku, avšak z ruky je možné náramok sňať, čo by však malo byť hlásené ako bezpečnostný incident. Uvedený systém však nie je určený pre monitorovanie osoby pri domácom väzení, preto bolo technické preverovanie zamerané iba na systém pre to priamo určený.

Súd sa rovnako oboznámil so správami MUDr. Labačovej a MUDr. Kmetónyovej, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na diagnózu polyneuropatie, ktorou obžalovaný trpí je dlhodobý tlak v oblasti kože predkolenia rizikovým faktorom kožných defektov.

V rámci rozhodovania o treste jeho výmere a druhu sa súd vysporiadal aj s námietkami obžalovaného k uvádzaným nedostatkom predbežného šetrenia, kde podľa názoru obžalovaného nebol udelený súhlas na monitorovanie technickým zariadením aj jeho synom V., ktorý má rovnako trvalý pobyt na rovnakej adrese ako obžalovaný. Uvedená námietka je právne irelevantná, keďže v zmysle zákona § 12 ods. 2 písm. b/ zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení možno kontrolu technickými prostriedkami vykonať len s písomným súhlasom plnoletej osoby, ktorá žije s kontrolovanou osobou v spoločnej domácnosti v čase obstarávania tohto súhlasu podľa § 13, kde udelený súhlas nemožno vziať späť. Zo správy o predbežnom šetrení je zrejmé, že sám obžalovaný uviedol, že okrem neho v spoločnej domácnosti s ním žije iba jeho manželka C.á, ktorá dala súhlas s uvedenou kontrolou. Je teda rozhodujúce, kto v čase obstarávania daného súhlasu reálne žil s kontrolovanou osobou v spoločnej domácnosti a nie kto na uvedenej adrese má evidovaný trvalý pobyt.

Obžalovaný Q. je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol 7 krát súdne trestaný, avšak jeho 6 odsúdení je zahladených s tým, že sa na tohto hľadí ako na súdne netrestaného. Naposledy bol tento odsúdený tunajším súdom v trestnej veci sp. zn. 3T/191/2014 dňa 4.7.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice 7To/80/2015 zo dňa 2.12.2015, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/Tr. zák. za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov a peňažnému trestu vo výmere 5.000,-€. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.12.2015. Skúšobná doba obžalovanému uplynula dňa 2.6.2018.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, na ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 48 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde obžalovanému nepriznal ako poľahčujúcu okolnosť jeho doznanie sa k spáchanej trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie v zmysle ust. § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný počas celého konania popieral spáchanie trestnej činnosti a v rámci svojho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku, čo síce súd považuje za zákona pre potreby ďalšieho konania ako doznanie sa k spáchanej trestnej činnosti, ale nie jej úprimné oľutovanie obžalovaným. Je zrejmé, že ľútosť musí byť prejavovaná úprimne a nie iba formálne, ako tomu bolo u obžalovaného, kde tento iba v rámci svojho posledného slova na hlavnom pojednávaní dňa 19.5.2016 vyslovil ľútosť nad svojím konaním, avšak takéto vyhlásenie nijako nekorešponduje s jeho postojom k danej trestnej veci a nie je možné ho považovať za skutočnú ľútosť na spáchaný skutok, ale ide zo strany obžalovaného iba o účelové a formálne vyhlásenie v snahe získať poľahčujúcu okolnosť dôležitú pre určenie výmery hroziaceho trestu. Navyiac takéto vyhlásenie už obžalovaný nezopakoval ani vo svojej záverečnej reči prednesenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.5.2017 a ani na poslednom hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti s jeho súhlasom. Zároveň súd ako priťažujúcu okolnosť u tohto zohľadnil jeho predchádzajúce odsúdenie pre rovnakú trestnú činnosť, ktoré doposiaľ nebolo zahladené.

Súd pri hodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zároveň zvažoval aj priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák. a to napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, tak ako na to poukázal Krajský súd v Košiciach v jednom zo svojich rozhodnutí. S poukazom na vykonané dokazovanie je však súd toho názoru, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nie je možné, nakoľko existencia takejto poľahčujúcej okolnosti nevyplýva z vykonaného dokazovania. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný Jozef Genco po celý čas popieral spáchanie trestného činu a žiadnym spôsobom neprispel k objasneniu žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti súd pripúšťa, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočíva v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom určeným na jej objasňovanie, teda orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Nevyžaduje však, že páchatel' musí postupne napomáhať všetkým týmto orgánom. V zmysle zaužívanej judikatúry pre priznanie tejto okolnosti teda postačí aj vykonanie

vyhlásenia o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por.. Takéto vyhlásenie a jeho prijatie súdom má za následok, že súd v doznanom rozsahu dokazovanie nevykoná, čo v konečnom dôsledku znamená pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd môže urobiť výrok o vine bez vykonávania dôkazov k tomu potrebných a takéto vyhlásenie napomáha rovnako prokurátorovi, keďže tento nemusí preukazovať vinu obžalovaného jeho výsluchom či výsluchom svedkov a oboznamovaním iných dôkazov.

V danom prípade však obžalovaný Jozef Genco vykonal vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, kde súd takéto vyhlásenie pre potreby ďalšieho konania považuje za priznanie spáchania skutku. Takéto vyhlásenie však nie je možné zamieňať s vyhlásením o vine v zmysle vyššie uvedeného ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., keďže Trestný poriadok s takýmto vyhlásením nespája rovnaké účinky. V danom prípade súd po vykonaní takéhoto vyhlásenia vykonal celé dokazovanie v zmysle návrhov procesných strán a teda obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal súdu ani ostatným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. V danom prípade obžalovaný iba nepoprel spáchanie skutku, teda „priznal“ spáchanie skutku a nie žalovaného trestného činu. Nebolo teda možné na základe takéhoto vyhlásenia učiť výrok o vine bez vykonania dôkazov, keďže obžalovaný mohol namietat právnu kvalifikáciu takéhoto skutku.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností súd v súlade s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 8 Tr. zák. bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladať na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, avšak súd v danom prípade bol nútený rešpektovať aj ustanovenie § 327 ods. 2 Tr. por. v zmysle ktorého, ak bol rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže dôjsť v novom konaní k zmene rozhodnutia v jeho neprospech. Keďže okresný súd vo svojom prvom rozsudku č.k. 3T/22/2016-477 zo dňa 19.5.2016 v danej trestnej veci uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov a odvolanie proti rozsudku bolo vo vzťahu k obžalovanému podané iba obžalovaným, súd nemôže uložiť obžalovanému vyšší trest, ako mu bol uložený v citovanom rozsudku.

Súd zároveň pri ukladaní trestu zvažil na priamy pokyn Krajského súdu v Košiciach možnosť uloženia trestu domáceho väzenia u obžalovaného Q. kde však na základe vyššie uvedeného predbežného šetrenia, výsluchu svedka V. predložených lekárskejších správ MUDr. Kmetónyovej a MUDr. Labačovej musel konštatovať, že pre uloženie takéhoto trestu a jeho kontrolu technickými prostriedkami nie sú splnené podmienky, preto sa ďalej možnosťou uloženia takéhoto druhu trestu nezaoberal. Je totiž zrejme, že monitorovacie zariadenie na kontrolu prítomnosti nie je technicky možné využívať na monitorovanie obžalovaného a systém ZUPKO nie je primárne určený na takéto monitorovanie, kde súd nezistil žiaden dôvod, prečo by u obžalovaného musel byť využívaný alternatívny spôsob je monitorovania, ktorý zjavne nespĺňa požadované podmienky, kde v reálnom čase nie je možné zistiť prítomnosť obžalovaného v domácom prostredí. Navyiac zo zdravotného hľadiska je monitorovanie obžalovaného náramkom na predkolení zdravotným rizikom a jeho umiestnenie na ruke je problematické, vzhľadom na jednoduchú možnosť sňatia náramku.

Súd zvažoval aj prípadné uloženie peňažného trestu, keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v úmysle získať pre seba majetkový prospech. S poukazom na oboznámené listinné dôkazy a výpoveď obžalovaného však súd dospel k záveru, že obžalovaný nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok vyššej hodnoty a je bez pracovného pomeru, pričom nepoberá žiadne dávky sociálnej pomoci, preto v súlade s ust. § 57 ods. 1 Tr. zák. takýto trest ako zrejme nevymožiteľný neukladal.

Súd citlivo zvažil všetky možnosti pri ukladaní trestu, keďže u obžalovaného je vylúčené uloženie peňažného trestu a trestu domáceho väzenia a dospel k záveru, že pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného, je nutné tomuto uložiť trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s dlhšou skúšobnou dobou v trvaní 48 mesiacov. S/d má za to, že uloženiu tohto trestu už nebráni súbeh dvoch pri sebe plynúcich skúšobných dôb vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/191/2014, kde tomuto skúšobná doba medzičasom uplynula dňa 2.6.2018.

Súd taktiež pri rozhodovaní o treste, jeho druhu a výmere (§ 34 ods. 4 Tr. zák.) prihliadol aj na osobu obžalovaného, u ktorého síce sú skoro všetky jeho predchádzajúce odsúdenia zahladené, avšak pri posudzovaní jeho osoby a možnosti jeho nápravy je potrebné konštatovať, že tento sa

obdobnej trestnej činnosti už v minulosti opakovane dopustil (zahladzuje sa odsúdenie a nie skutočnosť spáchania trestného činu). S prihliadnutím aj na túto skutočnosť bolo potrebné u obžalovaného určiť dlhšiu skúšobnú dobu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, kde môže obžalovaný preukázať svojim spôsobom života svoju nápravu, kde práve hrozba prípadnej premeny tohto trestu, teda nariadenie jeho výkonu pri opätovnom páchaní trestnej činnosti má dostatočne výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby tento v budúcnosti skutočne viedol riadny život. Takýto trest podľa názoru súdu okrem individuálnej prevencie plní aj úlohu generálnej prevencie a dostatočne výchovne pôsobí na ostatných členov spoločnosti, aby sa títo vyvarovali páchania obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.